

ταῦτα πτηνὰ πίπτουν κατὰ μυριάδας ἐπὶ τῶν κεραιῶν καὶ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἥμιθανῆ συλλεγόμενα ὑπὸ τῶν γαυτῶν.

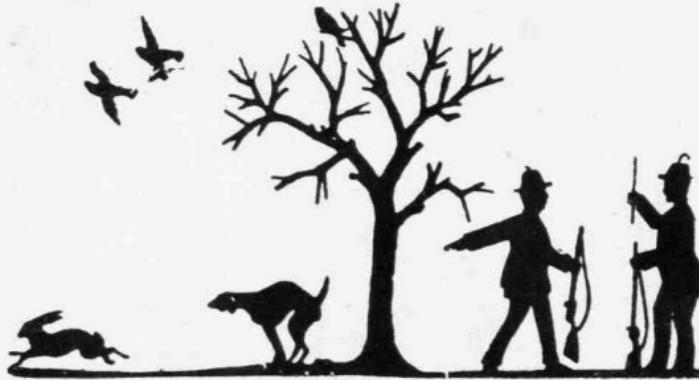
‘Αλλὰ δι’ ἐμὲ ἀντικείμενον θαυμασμοῦ εἶνε αἱ ἀποδημίαι τῶν μικροσκοπικῶν πτηνῶν, τῶν ἐμψύχων τούτων ἀνθέων, τὰ δποῖα νομίζει τις διτὶ ἀρκεῖ ἐλαφρὰ αὔρα, ὅπως τὰ συναρπάση ώς πτῖλα.

Ο δρυοκολάπτης καὶ δ χαραδριός καὶ δ ἐρυθρόλαιμος, καὶ ἡ ἀκανθίς καὶ δ φοινίκουρος, καὶ ἄλλα μικροσκοπικὰ ώς κολύβρια, χρυσαλίδες μὲ πτῖλα, ἀδρὰ τοῦ δημιουργοῦ ἀθύρματα, τὰ δποῖα θὰ ἔλεγέ τις διτὶ μία σταγὼν δρόσου θὰ ἡδύνατο νὰ πνιξῃ, χαριτωμένοι τῶν πρασίνων κλαδίσκων κόσμοι, λικνιζόμενοι ἐπὶ τῶν ἀνθέων, διασχίζουν ἡπείρους, διέρχονται ἀνωθεν χιονοσκεπόν δρέων καὶ μυκωμένων θαλασσῶν, ὑπὸ μολύβδινον οὐρανόν, κάτωθεν τῆς λάμψεως τῶν ἀστραπῶν πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν ἄγνωστον, πρὸς ἣν τὰ φέρει τὸ ἔνστικτον.

‘Αλλ’ αἱ περιπλανήσεις των ἐν τῇ αἰθερίᾳ δδῷ τοῦ Ἀγνώστου μὴ δὲν συμβολίζουν τὴν ἀληθῆ εἰκόνα τῆς ζωῆς; Καὶ τὶ εἶνε ἡ γέννησις, ἡ ζωὴ καὶ δ θάνατος εἰμὴ δδοιπορία πρὸς ἓνα σταθμὸν γαλήνης, σταθμὸν ἀναπαύλας;

Ἐλησμόνησα ἐν τούτοις διτὶ γράψω κυνηγετικὰς ἐντυπώσεις καὶ ἔχει σπληνικοὺς λυρισμούς . . . . .

ΕΜΜ ΛΥΚΟΥΔΗΣ

«Τύποι καὶ ἐκπλήξεις Ἀθηναίων κυνηγῶν»